

Tak for kaffe!

BALINESISK HINDU-DANS

I Ubud, Bali, følte vi, at vi boede tæt på Nirvana - hinduernes paradis. Byen er tidligere hovedstad for lokale fyrster, og har indtil for ca. 30 år siden, hvor turismen for alvor satte ind, overvejende bestået af store traditionelle huse, hvor flere generationer af familien har boet sammen. Husene er omgivet af høje mure, og indenfor er templer, offersøjler, stenfigurer af hinduguder og småhuse spredt rundt i haven: planter, som vi kender dem fra gartneriernes urtepotter, er her meterhøje bevoksninger, blomster, træer med tropiske frugter, en lille fiskedam. Stenbelagte stier slynger sig mellem plæner, planter og bygninger, og flere gange om dagen gik vores kvindelige vært rundt og satte nye friske bananbladskurve med røgelsespinde, ris, blomster og andre offergaver frem til beskyttelse af familiens - og gæsternes - velbefindende. Her boede vi i 3 dage i en stille sidegade ikke langt fra rismarkerne, men alligevel kun få hundrede meter ned til hovedgaden med alle dens turistboder og restauranter. Ubud er alligevel en hyggelig by, der er rent, trafikken glider nogenlunde og der er mange spændende sidegader.

Vi havde tænkt os, i lighed med de andre steder vi har været, at leje scootere og køre rundt i omegnen. På vej fra lufthavnen kunne vi dog se, at hele den lange strækning på omtrent et par timers kørsel nærmest var vokset sammen. De forskellige landsbyer har stadig deres specielle håndværkstraditioner, nogle - mange - med stenhuggeri af små til meget store hindufigurer, andre med træskærere, kunstmalere, batik, sølvsmede. I stedet fulgte vi vores værts råd om at leje en bil med chauffør, der kunne guide os rundt og fortælle. Det blev en oplevelsesmættet dag med besøg en halv snes steder. Udover de

nævnte håndværkere, hvor især træskæerne imponerede ved med fantasifulde figurer at give liv til en trærod eller en knudret gren, besøgte vi også to templer. Det ene med en hellig elefanthule og det andet med en hellig kilde. Her stod de valfartende i kø for at komme frem til bassinerne, hvor der fra store kvindelige stenfigurer væltede vand ud af maven, og som man i mere end een forstand blev rensset af. Vi så flotte risterasser og et udsigtspunkt til det halve Bali incl. den 2152 m høje vulkan, Gunung Abang.

Det helt specielle var dog besøget på en kaffe-, te- og kakaoplantage. Vi smagte først de forskellige drikke, nogle tilsat vanille, ingefær og ginseng. Samtidig fortalte de historien om det lille dyr, Luwak'en (der ligner en mår). Dens yndlingsføde er bær fra kaffebusken, og man har opdaget, at den har en udsøgt smag for de bedste og mest modne bær. Dens mave kan ikke fordøje selve kaffebønnerne inden i bærret, og bønnerne kommer derfor ud den anden ende. Luwak'erne har åbenbart faste skræbesteder, for deres afføring samles op og kaffebønnerne skilles fra. Dels er disse bønner tilpas modne og dels giver luwak'ens fordøjelse dem en yderligere pikant smag, så denne sjældne Luwak-kaffe kan købes i specialforretninger til 6 mill R/kg (som nævnt i sidste brev er månedslønnen på 25 mill R). Det skal indrømmes, at da vi snusede til de maledede bønner af diverse kaffesorter, skilte Luwak-kaffen sig ud med den suverænt bedste aroma. Med smagen af selve kaffen var det dog ligesom med nellikke-cigaretterne: duften er den bedste.

I Ubud så vi to gange - begge med templer som den perfekte kulisser - de traditionelle danse og opførsel af sagnene fra Ramayana - et hindu-epos med 24.000 vers. Hovedhandlingen er centreret om den heltedige prins Rama, der senere identificeres med guden Vishnu. En familiestrid fører til, at Rama må leve fjorten år i landflygtighed sammen med sin hustru, Sita, og en af sine brødre, Lakshmana. Af de mange tildragelser, som Rama involveres i under sit eksil, er kampen mod dæmonkongen Ravana. Ved list er det lykkedes Ravana at bortføre Sita til sit palads, men Rama befrier hende og bekæmper Ravana med bistand af en hær af aber. Alle disse figurer - og flere til - optræder i farverige kostumer, og hvor der med mellemrum kommer et par underskønne og elegante kvindelige dansere og spreder lidt ro på gemytterne.

Nytårsaften fejrede vi på Nusa-øerne, en halv time med speedbåd fra Bali. Siden jul havde det overalt braget med fyrværkeri, og nytårsaften var naturligvis ingen undtagelse. Festlighederne stoppede dog tidligt - og den lovede strandfest kom slet ikke igang, da et kraftigt regnvejr satte ind hen på aftenen. Det er regntid her i området, så vi har været meget heldige med de første to uger kun at få lidt regn om natten. I år har vi til gengæld haft regn hver dag - som regel starter dagen med sol, men midt på eftermiddagen kommer nogle kraftige byger.

Vi fløj derefter til Flores, hvor målet var at besøge Komodo-øerne for at se de store varaner. Nogle vil huske mit rejsebrev fra Riwer Kwai, Thailand, for et par år siden, hvor jeg fra værelsesterrassen blev overrumplet af et søuhyre-lignende dyr. Vidende læsere fortalte, at det måtte være en komodo-varan, så nu vi var i nærheden, skulle vi naturligvis se familiens oprindelse. Vi lejede en båd med fører, som sejlede os derud. Hele området er nationalpark, så en ranger stod parat til at vise os rundt. De første 3 varaner, vi så, lå og sov under personalets hytter - selvom de hårdnakket hævdede, at de ikke lokker dem til med foder. De havde faktisk tidligere fodret dem, så de var sikre på at turisterne ville få dyrene at se, men havde så kunnet konstatere, at bestanden gik tilbage, fordi de mister deres naturlige jagt instinkter. Hunnerne får op til et dusin æg, graver dem ned i jorden, hvor de ligesom havskildpadder udklækkes. Derefter må ungerne klare sig selv, og disse små kræ kravler som deres første handling op i træerne for at finde insekter. Senere så vi en voksen varan gå rundt og for hvert skridt stikke den ca. 30 cm. lange tunge ud og

afsøge græsset for insekter og padder. Vi så endnu en sovende varan inde i mangroverne - men det var også en varm solskinsdag!

På vej tilbage skulle vi omkring en koralø for at snorkle, men da det begyndte at trække op til regn og vindstød, valgte kaptajnen et andet område, hvor der ikke var mange koraller, men til gengæld en masse farverige fisk.

Vi er nu nået til Lombok, den sidste af de 7 øer, vi besøger, og er taget ned til den fredelige sydkyst. I dag har vi været til det hidtil mest interessante marked og været på stranden sammen med søndags-mængden af lokale picnic'ere. I morgen er der bestilt scootere, så vi kan komme rundt og se de mange andre strande, her langs kysten, og få lidt mere snorkling. Da vi kørte herved så vi, at området er meget smukt med risterasser og skove - det skal vi også kigge på. Kulinarisk står den på rejer og blæksprutter...og med noget af en sjældenhed på disse kanter, nemlig frisk icebergsalat!